

KRÓLOWA ANIOŁÓW

Wietrznó, 8.07. 2001 Nr 27 (283)

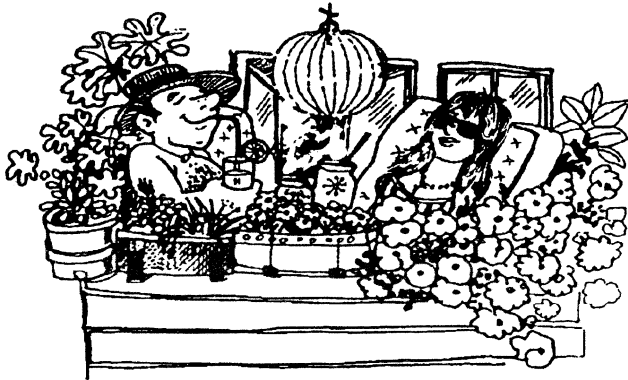
WRACAMY Z DALEKIEJ PODRÓŻY
POPRIEDNI NUMER NIE OKAZAŁ SIĘ OSTATNIM

PRZYJMIMY TEN FAKT
JAKO POWOŁANIE
WYRAŻONE SŁOWAMI PANA JEZUSA
W DZISIEJSZEJ EWANGELII

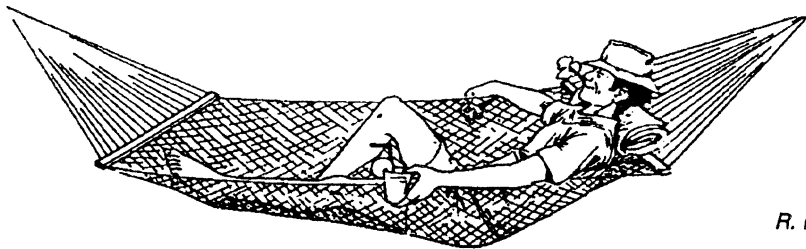

Powiedział też do nich: zniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało; proszę więc Pana zniwa, żeby wyprawił robotników na swoje zniwo. ³ Idźcie, oto was posyłam jak owce między wilki... ⁵ Gdy do jakiego domu wejdziecie, najpierw mówcie: Pokój temu domowi! ⁶ Jeśli tam mieszka człowiek godny pokoju, wasz pokój spocznie na nim; jeśli nie, powróci do was. ... Pozostając z Wami, wszystkim mówią - Pokój Wam ! ks. J. Fejdasz

LATO, LATO, LATO CZEKA !

Urlop jest kwestią serca, a nie miejsca. Wszystkim parafianom, udającym się w dalekie strony czy pozostającym w domu, błogosławionego wypoczynku życzy Ks. J. Fejdasz, administrator.

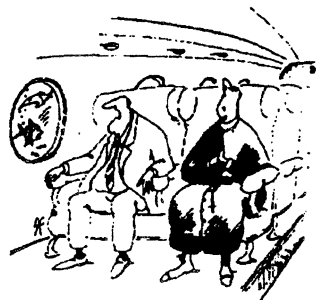

R. Bunse

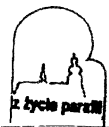
Recepta na rzeczywiście udany urlop jest bardzo prosta: dać sobie spokój.

Zosiu, umyłem naczynia, ale nie mogę ich znaleźć.

Niech ksiądz przestanie się modlić.
Już wylądowaliśmy.

Dziś tj. 8.07.2001 r NIE-DZIELA 14 zw. Na dziś przypada wspomnienie św. Jana z Dukli, kapłana Patrona Archidiecezji Przemyskiej. Modlimy się w intencji

Archidiecezji. Po południu nie będzie nabożeństwa. □ W dni powszednie Msza św. o godz. 18.30 □ We wtorek Msza św. o 7.30 □ We środę (11.07) święto św. Benedykta, patrona Europy. □ We środę i czwartek Mszy św. nie będzie

.W tym tygodniu za łaskę chrztu świętego

dziękują : 10.07 Tomasz Dubis; 11.07 Monika Godek; 12.07 Patrycja Mazur, Marcin Nawratowicz; 13.07 Stanisława Lonagawa, Jan Nowak, Karolina Włodyka; 14.07 Jerzy Malinowski

Za łaskę sakramentu małżeństwa dziękują w rocznicę jego ślubu: 9.07 Jadwiga i

Janusz Albrycht, Katarzyna i Ireneusz Dziadowicz; 12.07 Renata i Waldemar Bożętka, Helena i Tadeusz Sęp; 13.07 Danuta i Kazimierz Czaja, Jolanta i Wojciech Wdowiak; 14.07 Barbara i Tadeusz Kucharski

W rocznicę śmierci polecamy miłosierdziu

Bożemu zmarłym: 13.07 + Michał Bek, + Łukasz Czelný, + Władysław Kozubał; 15.07 + Władysława Lipka: *Wieczne odpoczywanie racz im dać Panie!*

W kościele sprzątali: Maria Longawa, Andrzej i Beata Bossekota, Edyta Białý, Katarzyna Pęcak. **Bóg zapłać!**

Msze św.

1. pon. 9.07+ Andrzej Szwał
2. wt. 10.07.
3. śr 11. 07.....
4. czw. 12. 07 +.....
5. piąt. 13. 07 + Magdalena i Michał Bek
6. sob. 14. 07
- 7.n. 15.07 + Władysława Lipka i z rodz.

PODZIĘKOWANIA

Wszystkim którzy zabiegali o to abym pozostał w Wietrznie, a więc piszącym list, zbierającym podpisy i tym, którzy pod tą prośbą się podpisali. Módlmy się razem, aby to wyszło na większą chwałę Bożą i na dobro dusz naszych. Nie sposób nie zacytować tu słów Jezusa z modlitwy arcykapłańskiej: „²⁰ Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; ²¹ aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojczy, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał. ²² I także chwałę, którą Mi dałeś, przekazałem im, aby stanowili jedno, tak jak My jedno stanowimy. ²³ Ja w nich, a Ty we Mnie! Oby się tak zespolili w jedno, aby świat poznał, żeś Ty Mnie posłał i żeś Ty ich umiłował tak, jak Mnie umiłowałeś. ”

Pani Danucie Czelný—Soltys za załatwienie nam kamienia tłuczonego na parking i cmentarz oraz kręgów betonowych, p. Tadeuszowi Czaja, za przywiezienie kamienia, p. Stanisławowi Pytlakowi, który jak zwykle jest zawsze tym rozrusznikiem wszelkich działań. **Bóg zapłać!**

UWAGA MINISTRANCI I RODZICE MINISTRANTÓW!

Zasadniczo dziękuję wszystkim ministrantom, bo w ostatnich miesiącach bardzo dobrze i ofiarnie służyli, pilnowali dni w których byli wyznaczeni aby służyć, ale przychodzili także z własnej inicjatywy. Dziękuję Wam Ministranci, dziękuję Waszym Rodzicom. Pragnę jednak wyróżnić tych najlepszych, nie ujmując w niczym pozostałym. W miesiącu czerwcu wyróżnili się :

1. Michał Sajdak 88; 2. Mirosław Mermon 76; 3. Adrian Bożętka 69; 4. Piotr Jaracz 67; 5. Mateusz Szopa 52. Ci ministranci nie otrzymali ani jednego karnego punktu a dodatkowo podane przy nazwiskach. Za służeńie w minionym półroczu na wyróżnienie zasługują: 1. Mirosław Mermon 334; 2. Piotr Jaracz 316 3. Paweł Zborowski 270; 4. Michał Sajdak 293; 5. Michał Majchrzak 282; 6. Mateusz Szopa 241. Kochani, niech Wam miłe będą słowa mojego podziękowania, ale prawdziwą radością niech dla was będzie to, że Jezus z miłością patrzy na Waszą służbę. *Ks. J. Fejdaś*

List apostolski
Novo Millennio Ineunte
Ojca Świętego Jana Pawła II

do biskupów, duchowieństwa i wiernych na zakończenie Wielkiego Jubileuszu Roku 2000

Do Biskupów, do Kapłanów i Diakonów, do Zakonników i Zakonnice oraz wszystkich Wiernych. c.d.

Miłość jest naprawdę «sercem» Kościoła, jak to dobrze rozumiała św. Teresa z Lisieux, którą ogłosiłem Doktorem Kościoła właśnie ze względu na jej głęboką znajomość *scientia amoris*: «Zrozumiałam, że Kościół ma Serce i że to Serce płonie Miłością. Zrozumiałam, że tylko Miłość zdolna jest poruszać członki Kościoła. [...] Zrozumiałam, że w Miłości zawierają się wszystkie powołania, że Miłość jest wszystkim»⁴³.

Duchowość komunii

43. Czynić Kościół domem i szkołą komunii: oto wielkie wyzwanie, jakie czeka nas w rozpoczynającym się tysiącleciu, jeśli chcemy pozostać wierni Bożemu zamysłowi, a jednocześnie odpowiedzieć na najgłębsze oczekiwania świata. Co to oznacza w praktyce? Także tutaj można by bezpośrednio przejść na płaszczyznę działania, ale błędem byłoby ulec tej pokusie. Zanim przystąpimy do programowania konkretnych przedsięwzięć, należy *krzewić duchowość komunii*, podkreślając jej znaczenie jako zasady wychowawczej wszędzie tam, gdzie kształtuje się człowiek i chrześcijanin, gdzie formują się szafarze ołtarza, duszpasterze i osoby konsekrowane, gdzie powstają rodziny i wspólnoty. Duchowość komunii to przede wszystkim spojrzenie utkwione w tajemnicy Trójcy Świętej, która zamieszkuje w nas i której blask należy dostrzegać także w obliczach braci żyjących wokół nas. Duchowość komunii to także zdolność odczuwania więzi z bratem w wierze dzięki głębokiej jedności mistycznego Ciała, a zatem postrzegania go jako «kogoś bliskiego», co pozwala dzielić jego radości i cierpienia, odgadywać jego pragnienia i zaspokajać jego potrzeby, ofiarować mu prawdziwą i głęboką przyjaźń. Duchowość komunii to także zdolność dostrzegania w drugim człowieku przede wszystkim tego, co jest w nim pozytywne, a co należy przyjać i cenić jako dar Boży: dar nie tylko dla brata, który bezpośrednio go otrzymał, ale także «dar dla mnie». Duchowość komunii to wreszcie umiejętność «czynienia miejsca» bratu, wzajemnego «noszenia brzemion» (por. Ga 6,2) i odrzucania pokus egoizmu, które nieustannie nam zagrażają, rodząc rywalizację, bezwzględne dążenie do kariery, nieufność, zazdrość. Nie ludźmy się: bez takiej postawy duchowej na niewiele zdałyby się zewnętrzne narzędzia komunii. Stałyby się bezdusznymi mechanizmami, raczej pozorami komunii niż sposobami jej wyrażania i rozwijania.

44. Budując na tym fundamencie, powinniśmy w nowym stuleciu dołożyć szczególnych starań, aby rozwijać i należycie wykorzystywać te rzeczywistości i środki, które wedle doniosłych wskazań Soboru Watykańskiego II służą umocnieniu i zabezpieczeniu komunii. Na myśl przychodzi tu przede wszystkim owe *specjalne posługi na rzecz komunii*, jakimi są *posługa Piotrowa* i - ściśle z nią związana - *kolegialność biskupów*. Fundamentem i uzasadnieniem tych poszczególnych posług jest zamysł samego Chrystusa wobec Kościoła⁴⁴, ale właśnie dlatego należy je nieustannie zgłębiać, aby zachowały prawdziwie ewangeliczny charakter.

Od czasu Soboru Watykańskiego II wiele uczyniono też na polu reformy Kurii Rzymskiej, organizacji Synodów, funkcjonowania Konferencji Episkopatów. Z pewnością jednak wiele należy jeszcze zrobić, aby jak najlepiej wykorzystać możliwości tych koniecznych instytucji służących komunii, szczególnie ważnych dzisiaj, gdy trzeba szybko i skutecznie rozwiązywać problemy, z jakimi styka się Kościół w niezwykle dynamicznie zmieniającej się rzeczywistości naszej epoki.

45. Przechodząc do komunii należy kultywować i poszerzać każdego dnia i na wszystkich płaszczyznach życia poszczególnych Kościołów. Komunia powinna być wyraźnie widoczna w relacjach między biskupami, kapłanami i diakonami, między duszpasterzami a całym Ludem Bożym, między duchowieństwem i zakonnikami, między stowarzyszeniami i ruchami kościelnymi. W tym celu należy coraz lepiej wykorzystywać struktury aktywnej współpracy przewidziane przez Prawo Kanoniczne, takie jak *Rady kapłańskie* i *duszpasterskie*. c.d.n.